

Bliksem op kasteel von blitzen **(The creature creps)**

Komedie in drie bedrijven

door

JACK SHARKEY

vertaling

Nicolet Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BLIKSEM OP KASTEEL VON BLITZEN - THE CREATURE CREPS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JACK SHARKEY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Donald Von Blitzen - waanzinnige geleerde met goede maniere

Daisy Von Blitzen - zijn niet al te intelligente dochter

Frank Sterling - Daisy's verloofde

Babsy Ballou - Daisy's schoolvriendin

Mord - Donald's handlanger

Gretchen Twittchill - bediende

* Hans Shtunken - een dokter

* Frits Shtunken - een advocaat

* Otto Shtunken - een kruidenier

* Heinrich Shtunken - Commissaris van politie

Hanah Zitzen - Hans' verloofde

Frieda Zitzen - Frits' verloofde

Olga Zitzen - Otto's verloofde

Heidi Zitzen - Heinrich's verloofde

Maritza - vrouw van Donald, oudste zuster Zitzen

* Het creatuur - ???

(* deze vijf rollen worden door een acteur gespeeld, het stuk is dus voor vier mannen en acht vrouwen geschreven)

Tijd: Kort voor het einde van de negentiende eeuw

EERSTE BEDRIJF: Iets voor zonsondergang, op een vrijdag de dertiende

TWEEDE BEDRIJF: Diezelfde nacht, tijdens een heftige storm

DERDE BEDRIJF: Iets voor zonsopgang, de volgende ochtend

Elke gelijkenis met wie dan ook, dood of levend, berust op toeval, hoe dan ook !

DECOR:

De salon van Kasteel Von Blitzen. Er zijn vier ingangen naar de salon: een hal die naar de voordeur leidt, een naar de keuken, een trap naar boven (slaapkamers en badkamer) en een ingang naar de kelder. Tot het meubilair behoren een leunstoel met verstelbare rugleuning, een staande kapstok, een tafeltje met daarop een stereo-installatie, ten minste twee zichtbare speakers, een kleine sofa, een koffietafeltje met een lade, een grote dekenkist en een kegelvormige kroonluchter die op verschillende hoogten kan worden ingesteld. De kroonluchter moet ongeveer in het midden hangen, de dekenkist staat het meest praktisch vlak bij de ingang naar de kelder, en de koffietafel kan het beste voor de sofa staan, de lade niet aan de kant van de sofa. Al het andere meubilair dient in Vroeg-Gotische stijl te zijn, zo somber en lelijk mogelijk... mistroostige schilderijen, gekruiste speren aan de muur, nissen met veel schaduw, kitscherige snuisterijen, enz.

NOOT: Als het stuk vrijwel voor op het toneel wordt gespeeld, hoeven de speakers niet te functioneren. Als echter het hele toneel wordt gebruikt, zou in alle vier de hoeken een speaker kunnen staan, zodat mooie geluidseffecten kunnen worden bereikt.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, is het toneel leeg. Dan is plotseling het holle, harde geluid van een deurklopper te horen, drie keer, bij de voordeur. Na enkele ogenblikken komt Donald Von Blitzen op van boven. Hij heeft een sombere, zware tred. Hij is ergens in de vijftig, met zilverwit haar, maar zeer dikke, zwarte wenkbrauwen. Hij is een lange, slanke man met een koninklijke allure en een langzame, bedachtzame manier van praten. Hij heeft een tamelijk zware stem. Hij blijft staan luisteren onder aan de trap. De deurklopper is weer drie keer te horen. Gretchen Twitchill komt op vanuit de keuken, loopt door naar de voordeur, maar blijft staan als ze hem ziet. Ze is een oude vrouw, geheel in het zwart gekleed, met een grimmig gezicht - en als de gelegenheid zich voordoet - een scheve grijns.

Gretchen: Baron Von Blitzen! Ik wist niet dat u al weer terug was.

Donald: Gelukkig deed zich de mogelijkheid voor om mijn... zaken... wat sneller af te handelen dan ik had verwacht, Gretchen. *(geluid van deurklopper, weer drie keer)*

Gretchen: Verwacht u bezoek, meneer?

Donald: Nee, nog niet... nu nog niet. Maar ga maar eens kijken.

Gretchen: Goed, meneer. *(ze gaat af naar voordeur, Donald blijft staan luisteren, we horen de voordeur piepend en krakend open gaan)*

Heinrich: *(van achter)* Juffrouw Twitchill! Is uw meester thuis? Ik moet hem onmiddellijk spreken!

Gretchen: *(van achter)* Zeker, meneer Shtunken! *(de voordeur valt met veel gekraak en een klap dicht)* Hij is in de salon. Volgt u mij maar. *(ze komt weer op, gevolgd door Heinrich Shtunken, een gezette, blozende man van middelbare leeftijd met een grote hangsnor; zoals we later zullen zien lijkt hij sprekend op zijn broers Hans, Frits en Otto, maar het onderscheid wordt duidelijk gemaakt door middel van een politiepet (of helm), die hij onder geen enkele omstandigheid af zet. Hij ziet Donald, buigt en klakt zijn hakken tegen elkaar)*

Donald: *(buigt en klakt ook)* Heinrich! Ik voel me vereerd! Vertel eens, wat brengt de commissaris van politie naar mijn nederige kasteel met veertig kamers? Kom je zomaar eens langs?

Heinrich: Ik vrees van niet, Baron Von Blitzen. Er is weer iets... akeligs voorgevallen.

Donald: Je bedoelt toch niet...?

Heinrich: Ik wilde dat het niet zo was.

Donald: Wie was het... deze keer?

Heinrich: Thaddeus Throstle!

Gretchen: Bedoelt u... die inbreker, die onbeduidende boef die u gisteren hebt gearresteerd? Ik dacht dat u hem veilig had opgeborgen in de dorpskerker.

Heinrich: Dat heb ik ook gedaan, juffrouw Twitchill. Maar toen de bewaker hem zijn middageten wilde brengen... was hij verdwenen!

Donald: Wat, verdwenen? Maar... hoe?

Heinrich: Iemand - of iets - had de tralies uit het raam van zijn cel getrokken. Ze waren helemaal verbogen. Thaddeus was verdwenen, geen spoor meer van hem te ontdekken. Zelfs zijn zwarte inbrekersmaskertje was weg!

Donald: Dat is verontrustend. Heel verontrustend. Maar... waarom komt u bij mij?

Heinrich: Die bediende van u is in de buurt van de kerker gesignaleerd, vlak voordat Thaddeus verdween. Ik vroeg me af of ik hem even kon spreken.

Donald: Maar natuurlijk. Zoals u wilt. Ik geloof dat hij in de kelder is... *(hij loopt naar de ingang van de kelder, wacht daar even om te zeggen)* Gretchen, zou jij even een glaasje cognac willen halen voor de commissaris?

Gretchen: Ik ga al, meneer. *(gaat af naar de keuken)*

Heinrich: Maar meneer de Baron, dat is echt niet nodig...

Donald: Onzin. Ik kan wel merken dat deze vreemde gebeurtenis je niet in de kouwe kleren is gaan zitten. Een glas cognac zal je goed doen. *(roept in de kelder)* Mord! *(het kraken van een deur is hoorbaar)*

Mord: *(van achter)* Ja, meester?

Donald: Mord, de commissaris van politie is hier. Hij zou je graag even spreken.

Mord: *(van achter)* Stuur hem maar naar beneden.

Heinrich: *(zeer nerveus)* Eh... als het u niets uitmaakt, zou ik liever willen dat Mord boven komt...

Donald: Zoals u wenst. Mord, wil je alsjeblieft even boven komen?

Mord: *(van achter)* Ja, meester! *(holle voetstappen weerklinken, dan komt Mord tevoorschijn uit de kelder; hij is klein en houtherig, heeft het postuur van een gorilla, een bochel, een baard en scherpe tanden; een been functioneert niet goed, hij sleept het achter zich aan als hij loopt)* U heeft geroepen...?

Donald: Mord, de commissaris wil met je praten.

Mord: Natuurlijk, meester! *(schuifelt in de richting van Heinrich, die daarop een stap achteruit doet)*

Heinrich: Zo is het wel dichtbij genoeg! Het duurt maar even. Ik vroeg me af... zo maar.. waar u was toen Thaddeus Throstle uit zijn cel verdween?

Mord: Ik was hier, in het kasteel.

Heinrich: Eh... Mord... ik had nog niet gezegd wanneer Thaddeus verdwenen was...

Mord: *(doet weer een schuifelende stap in zijn richting)* Dan nog was ik hier, wanneer het ook was!

Heinrich: Eh... en wat deed u hier?

Mord: Ik hielp de Baron om zijn vlindercollectie op te hangen. Nietwaar, meester?

Donald: Zeker. We zijn er uren mee bezig geweest.

Heinrich: Die vlindercollectie zou ik wel eens willen zien...

Donald: Hij is in de kelder.

Heinrich: ...een andere keer. Ik moet nu weg. De zon gaat al bijna onder, en u weet wel hoe verraderlijk het rotspad kan zijn in het donker.

Donald: Zal Mord je even begeleiden naar het dorp, Heinrich?

Heinrich: Nee..! Eh.. dank u. Ik vind het wel. Maar dan moet ik nu gaan. *(loopt achteruit richting voordeur)* Dus dan ga ik maar....

Donald: *(terwijl Gretchen opkomt uit de keuken, met een dienblad met daarop een fles cognac en een paar glazen)* Haast u niet, u hebt nog geen cognac gehad.

Heinrich: *(met een boog om Mord heenlopend naar het dienblad)* Nou... een glaasje dan... dat kan ik zeker gebruiken. Een nare geschiedenis, die hele geheimzinnige golf van verdwijningen...!

Donald: *(schenkt intussen twee glazen cognac in)* Ja, vervelend en volkomen onbegrijpelijk. Er zit ook geen patroon in. Niets waar de politie zich eens goed in vast kan bijten... *(Mord maakt een tevreden grommend geluid)* als u mij de uitdrukking wilt vergeven. De hoeveelste is dit nu alweer?... De derde?

Heinrich: *(neemt dankbaar het glas aan en drinkt het in een teug half leeg)* Nee, nee... de vierde in een week tijd.

Donald: *(wuift Gretchen met een enkel handgebaar weg naar de keuken, ze neemt het dienblad en de fles weer mee. Hij neemt een slokje van zijn cognac)* Vier. Dan heb ik me ergens verteld. Laat eens kijken... ehm, ten eerste was daar...?

Heinrich: *(omzichtig Mord vermijgend, die - verveeld - naar de dekenkist loopt en er boven op gaat zitten, bungelend met zijn benen)* Randolph Renfrew was de eerste, afgelopen dinsdag... de rijkste man van het dorp, verdwenen in zijn eigen tuin! Zijn burens zeggen dat hij waarschijnlijk is gepakt door een gigantische mol, met gouden horlogeketting en al, en rechtstreeks de grond in is getrokken!

Donald: Verbazingwekkend.

Heinrich: En toen Peter Payton, de armste man van het dorp. Hij ging hout zoeken in het bos... en is niet meer terug gekomen. Geen teken

van leven, hij is met afgedragen jas en al verdwenen. Dat was woensdag.

Donald: Niet te geloven.

Heinrich: En gisteren, donderdag, is Bill Botts met tinnen bedelnap en al verslonden door het riool, op de hoek waar hij altijd stond te bedelen. Geen spatje meer van hem te bekennen.

Donald: Allemachtig.

Heinrich: En vandaag, zoals u weet, Thaddeus uit zijn cel. Er zit totaal geen verband in. De slachtoffers waren compleet verschillende mensen. Was er maar een kleine overeenkomst, iets gemeenschappelijks... *(hij haalt zijn schouders op en drinkt zijn glas leeg)* Meneer de Baron, bent u in staat hier een patroon in te zien? Begrijpt u er iets van?

Donald: *(denkt hardop)* Laten we eens kijken... Randolph Renfrew, een rijke man.... Peter Payton, een arme man. Bill Botts, een bedelaar... Thaddeus Throstle, een dief... Nee, daar kanik niets van maken.

Heinrich: Ach, nou ja! Ik kan maar het beste naar huis gaan. Het spijt me dat ik u gestoord heb, Baron Von Blitzen... eh... en Mord.

Mord: *(schuifelt in zijn richting)* Weet de commissaris zeker dat hij de vlindercollectie niet wil zien?

Heinrich: *(loopt achteruit richting voordeur)* Nee, nee. Dank u. Een andere keer misschien. Het is al laat. Veel te laat. *(draait zich om en rent weg. De voordeur kraakt en piept en valt met een harde klap dicht; Donald drinkt zijn glas leeg, legt dan zijn hand met een vriendelijk gebaar op Mord's schouder)*

Donald: Dat ging maar net goed. Je moet voorzichtiger zijn, Mord. Iemand heeft je gezien in de buurt van de kerker. *(glimlacht vriendelijk naar hem)* We kunnen natuurlijk altijd zeggen dat het iemand moet zijn geweest die op je lijkt. *(grinnikt sinister, terwijl Mord een gorgelende, waanzinnige lach laat horen; Gretchen komt op uit de keuken)*

Gretchen: Bent u zover, meneer?

Donald: Niet bepaald... vier gehad... nog vier te gaan... *(Mord legt waarschuwend een hand op zijn arm)* Oh, je bedoelt de cognac! Ja, Gretchen, die heb ik op. Bedankt. *(hij geeft haar zijn lege glas)*

Gretchen: Waar is het andere glas?

Donald: Ik geloof dat Heinrich het meegenomen heeft. Hij had nogal haast. *(hij en Mord herhalen het sinistere/gorgelende gelach)*

Gretchen: Anders nog iets?

Mord: *(schuifelt een stap in haar richting)* Hoe bedoel je dat?

Gretchen: *(blijft staan)* Mij maak je niet bang, Mord. Bewaar je bedreigingen maar voor die domme dorpelingen. *(draait zich om en gaat met het lege glas af naar de keuken)*

Mord: Die vrouw! Weet u wat ik met haar zou willen doen, Baron...?

Donald: Ja, ja, maar daar moet je nog maar even mee wachten... tot mijn experiment is uitgevoerd!

Mord: En dan?

Donald: Daarna mag je natuurlijk met Gretchen doen wat je wilt. *(werpt een blik op de keuken)* Ik zal haar missen als bediende. Ze is zeer efficiënt. *(schudt de gedachte van zich af, draait zich om naar Mord)* Maar laat me de resultaten van je... activiteiten eens zien.

Mord: *(haalt plastic boevenmaskertje uit zijn zak)* Dit lag op het bed in Thaddeus' cel, meester. Zal ik het bij de andere... voorwerpen leggen?

Donald: Ja, graag! *(loopt naar de kast, haalt er drie dingen uit en bestudeert ze, grimmig lachend)* Randolph Renfrew's gouden horlogeketting.. Peter Payton's gescheurde jas... Bill Botts' tinnen bedelnap... en nu... dit! *(wikkelt het masker samen met de bedelnap en de gouden horlogeketting in de jas, legt het hele pakket terug in de kast en doet de deur dicht)* We maken vorderingen, Mord. Ons experiment zal slagen... ik weet dat het zal slagen... het moet gewoon slagen! *(beiden gaan van schrik rechtop staan - nou ja, Mord doet er in ieder geval een poging toe - als de deureklopper drie keer klinkt)*

Mord: Meester! Bezoek!

Donald: Dat kan niet! Niemand durft hier na zonsondergang te komen!

Gretchen: *(komt op vanuit de keuken)* Baron Von Blitzen, verwacht u visite?

Donald: Natuurlijk niet! Ik hoop dat er niets is... misgegaan...?

Mord: Maar ik ben nog wel zo voorzichtig geweest. *(Gretchen werpt hem een wantrouwende blik toe en Donald laat snel een gemaakt lachje horen)*

Donald: Kom, kom, wat zal Gretchen wel niet denken? Schenk maar geen aandacht aan Mord, Gretchen!

Gretchen: Dat doe ik toch al nooit. *(deureklopper klinkt weer drie keer; feitelijk klinkt deze altijd drie keer, tenzij anders aangegeven)* Ik zal maar open gaan doen. *(gaat af naar de voordeur)*

Mord: Wie kan dat nu zijn? Zou de commissaris daar weer zijn? Wat moeten we doen?

Donald: Zwijg, halve gare! Er is niets uitgelekt, dat weet ik zeker. Je kunt maar beter terug gaan naar de kelder tot je je weer kunt beheersen!

Mord: Ja, meester! Tot uw orders, meester! *(schuifelt naar ingang kelder en gaat af; vanuit de hal komt het geluid van de krakende voordeur)*

Gretchen: *(van achter)* Nee! Nee! Hoe is dat nu mogelijk! *(gekraak en klap van dichtslaande voordeur)*

Donald: *(zeer verstoord)* Gretchen? Gretchen, wie is daar?

Gretchen: *(komt op uit de hal)* Meneer..... het is uw dochter.....

Daisy!

Donald: *(het overvalt hem nogal)* Wat? Daisy? Hier? Nu? *(als Daisy - een jonge vrouw, ergens voor in de twintig - op komt stuiven, produceert Donald een nerveus lachje. Daisy is vlot gekleed en draagt twee kleine koffers)* Daisy, wat een... leuke verrassing!

Daisy: *(zet koffers op de grond en valt haar vader om de hals)* Pappie! Oh, mijn liefste papa! Ik ben het, je geliefde dochter! Eindelijk weer thuis! *(onopgemerkt door Donald, komt een knappe jonge man binnen die blijft staan bij de ingang naar de hal. Hij heeft heldere ogen, een gezonde gelaatskleur en een geprononceerde onderkaak. Hij heeft ook twee koffers bij zich)*

Donald: Maar, Daisy!

Daisy: Ja, je eigen Daisy!

Donald: Maar, hoe...?

Daisy: Oh, heel gemakkelijk!

Donald: Waarom...?

Daisy: Omdat!

Donald: *(merkt nu de jonge man op)* Wie...?

Daisy: *(laat haar vader los, wijst naar de jonge man)* Hem!

Donald: Maar wie is hem... hij?

Daisy: Mijn allerliefste paps, weet je niet meer wat ik in mijn laatste brief geschreven heb? Dat ik op zoek was naar liefde?

Donald: Dat weet ik nog wel, geloof ik. Je zei dat je op zoek was naar een man die frank en vrij was.

Daisy: Nou, zo'n man heb ik gevonden, pappa. Mag ik je voorstellen aan Frank.... Frank Sterling.

Frank: *(want zo heet de jonge man dus)* Het is me aangenaam kennis met u te maken, meneer. Uw dochter heeft me zoveel over u verteld. U mag mij wel Frank noemen! *(zet zijn koffers op de grond, doet enkele stappen in Donald's richting en steekt zijn hand uit. Maar terwijl hij dat doet, maakt Donald een buiging en klakt zijn hakken tegen elkaar. Als Frank dat ziet, doet hij hetzelfde, maar Donald steekt op dat moment zijn hand uit; Donald laat zijn hand weer vallen en Frank gaat weer rechtop staan)*

Donald: Nou, in ieder geval, wees welkom op kasteel Von Blitzen. Maar Daisy, vertel eens, waarom heb je niet geschreven dat je zou komen?

Daisy: Oh, maar ik heb wel geschreven, pappa. Ik heb zo'n telegram gestuurd. Hoe heet zo'n ding ook weer? Zo'n speciaal avondtelegram...

Gretchen: Maar de dorpingen komen na zonsondergang niet meer in de buurt van het kasteel.

Frank: Ze hadden het toch overdag kunnen bezorgen?

Daisy: Maar liefste, dat wisten zij toch niet!

Donald: En jij wist het wel?

Daisy: Natuurlijk!

Gretchen: Waarom verzond je het dan?

Daisy: *(denkt hier over na, haalt dan haar schouders op)* Als ik het niet deed, wie zou het dan doen? *(terwijl de anderen proberen deze redenering te begrijpen, pakt zij Frank impulsief bij de hand en trekt hem naar de trap)* Maar kom, ik laat je de slaapkamers zien, die zijn zo beeldig!

Donald: Daisy, ik...!

Daisy: Ik ben zo terug, pappa. *(gaat af met Frank op haar hielen)*

Donald: Wel hel en verdoemenis! Dat komt slecht uit! Om op zo'n moment ineens op te duiken...!

Gretchen: Zo'n moment? Wat voor moment..?

Donald: Hmmm? Oh! Niets! Niets aan de hand, Gretchen! Is de logeerkamer gereed om mensen te laten overnachten? Ik vermoed dat die jonge man ook wil blijven slapen.

Gretchen: En u heeft daar geen... bezwaar tegen?

Donald: Je zag hoe Daisy met hem omging. Ik kan hem toch moeilijk de deur uitzetten. Daisy is duidelijk helemaal weg van hem.

Gretchen: Weer zo'n gril. Er zijn al eerder jonge mannen geweest...

Donald: Ja, maar die kwamen uit het dorp. Dit kasteel heeft een zekere... reputatie in het dorp. Daar waren de romances uit haar jeugd niet tegen bestand. Deze jonge man echter... het feit alleen al dat hij na zonsondergang hier durft te komen... nou, ja... *(haalt schouders op)* het zal niet makkelijk zijn om van hem af te komen.

Gretchen: Van hem af te komen? Bedoelt u... hem weg te sturen...?

Donald: Natuurlijk. Wat zou ik er anders mee bedoelen, Gretchen? Hij blijft hier overnachten. Daarna... morgenvroeg zal alles er misschien wel anders uit zien. Dat hangt allemaal af van...

Gretchen: Waar hangt het van af, meneer?

Donald: Niets, niets. Maar hoor eens, je kunt nu maar beter aan het diner beginnen. Met een onwelkome... ik bedoel... onverwachte gast is het misschien een goed idee om in de eetkamer te gaan dineren. Laat die koffers maar zo lang staan. Ik zal Mord vragen om ze naar boven te brengen.

Gretchen: Zoals u wilt, meneer. *(wil naar de keuken gaan, maar blijft staan vlak voor ze af gaat)* Meneer de Baron... misschien is het u ontgaan... uw dochter is geen meisje meer...

Donald: Hoe bedoel je? Natuurlijk is ze wel een meisje. Tenminste... ze ziet er wel uit als een meisje...!

Gretchen: Ik bedoel, meneer... ze is groot geworden. Ze is een jonge

vrouw geworden. Een kinderachtig speelkameraadje kun je nog wel wegsturen, meneer. Maar ik denk dat het heel wat moeilijker zal zijn om van deze jonge man af te komen, nu uw dochter zo volwassen geworden is.

Donald: Ja. Misschien heb je wel gelijk. Ik vraag me af of ik... (*houdt op met praten als deurklopper weer klinkt*) Nog meer bezoek? Niet te geloven!

Gretchen: Zal ik...?

Donald: (*weerhoudt haar om te gaan*) Nee, nee. Zorg jij maar voor het eten. Ik zal wel eens gaan kijken wie er op dit uur nog langs durft te komen...

Gretchen: Zoals u wilt, meneer. (*gaat af naar de keuken; Donald gaat af naar de hal. Daisy en Frank komen op van boven, breed glimlachend, hand in hand*)

Daisy: Dat was het, liefste! Vind je het niet schitterend? Vooral de logeerkamer - waar jij natuurlijk mag slapen - je zult je hier best op je gemak voelen!

Frank: Ja, dat zal wel. Ik zou alleen willen dat het niet zo hoog was. Ik ben er niet aan gewend te slapen in een toren die half over een gracht heen hangt! Stel je voor dat ik vannacht opsta en de verkeerde kant op loop als ik naar het toilet moet...!

Daisy: Ja, een duik in de gracht zou wel even schrikken zijn, maar... je kunt toch goed zwemmen!

Frank: Ja, maar als ik aan die val alleen al denk... dat is minstens vijftig meter, schat ik... en dan dat ijskoude water!

Daisy: Oh, daar hoeft jij je niet druk over te maken, liefste. Papa's kasteel heeft een verwarmde gracht.

Frank: Een verwarmde gracht? Is dat niet wat ongebruikelijk?

Daisy: Nee, hoor, schat. Weet je, het water moet wel warm zijn, want de temperatuur moet constant zijn en zo warm als een tropische rivier. Papa zegt dat het op die manier veel gezonder is.

Frank: Voor de mensen die in de gracht vallen?

Daisy: Nee, gekkie, voor de pirhana's natuurlijk. (*voordat hij hier op kan reageren, verstijven ze allebei als ze de voordeur horen kraken, dan luisteren ze nieuwsgierig naar:*)

Babsy: (*van achter*) Hallo! U bent vast Daisy's vader, de baron. Ik ben Babsy.

Donald: (*van achter*) Je bent wat?

Babsy: (*van achter*) Niet wat, wie! Babsy Ballou! Heeft Daisy u niets verteld? (*Babsy heeft twee koffers bij zich, waarmee ze vastberaden de salon in loopt. Ze ziet Daisy en Frank en gilt*) Hallo!!!! Ik heb het gered! (*maakt een sprong als de voordeur kraakt en dichtslaat*) Jeetje,

daar mag wel eens wat olie bij te pas komen! *(Babsy komt binnen met een verwarde Donald achter zich. Babsy is een jongedame van Daisy's leeftijd, echter met iets meer verstandelijke vermogens)*

Frank: Ik begon me al af te vragen of je iets overkomen was.

Babsy: Nou ja, ik moest de koetsier nog betalen...

Donald: Neem me niet kwalijk... bedoel je dat je een koetsier zover hebt gekregen je hier heen te brengen na zonsondergang?

Babsy: Nee, dat is het hem juist. Toen Daisy op de deur klopte, ging de zon net onder, en ik moest hem achterna rennen, de hele berg af, om hem te kunnen betalen. Als hij niet had moeten stoppen om de grote ijzeren hekken te openen aan het eind van uw oprijlaan, zou ik nu nog achter hem aan jagen.

Daisy: Ik hoop dat je die man een goede fooi hebt gegeven...?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto